

Ø.L.D. 16. januar 2021, 19. afd., BS-3410/2020-OLR

Kommune ikke erstatningsansvarlig overfor borgeren, A, på trods af forsinkelse i sagsbehandling af ansøgning om førtidspension, da de senest ønskede oplysninger ikke på forhånd kunne siges at være uden betydning for pensionstilkendelsen.

Sagsnummer: BS-3410-2020

Domstol: OE

Sagsnummer: BS-3410-2020

Afgørelsesdato: 2021-01-16

A havde efter et længere sygeforløb med start i august 2007 søgt om førtidspension. Kommunen havde i november 2012 vurderet, at arbejdsevnen ikke kunne forbedres og oplyst, at man ville behandle ansøgningen i december 2012, hvilket ikke skete. Som følge af en lovændring ved årsskiftet 2013 måtte A gennemgå et ressourceforløb og blev først tilkendt førtidspension i maj 2016. I december 2012 havde kommunen ikke modtaget udtalelser fra A's tidligere arbejdsgiver, som A selv skulle medvirke til at indhente. A rejste krav på erstatning for det tab, hun havde lidt forårsaget af, at ressourceforløbsydelsen var lavere end førtidspensionen, ligesom hun krævede tortgodtgørelse. Kommunen blev frifundet, da det ikke kunne siges på forhånd, at oplysningerne fra A's tidligere arbejdsgiver ville være uden betydning for afgørelsen, og da A havde haft mulighed for at sikre indsendelsen af arbejdsgivererklæringen. Det var uden betydning, at kommunen først meget sent i forløbet havde fundet anledning til at bede om arbejdsgivererklæringen. Trods det lange forløb var A ikke berettiget til tortgodtgørelse.

A (advokat Trygve S. Nielsen) mod Helsingør Kommune (advokat Aleksander Lind)

Østre Landsrets dom

Retten i Helsingør har den 13. december 2019 afsagt dom i 1. instans (sag BS-468/2015-HEL).

Landsdommerne Lone Dahl Frandsen, Lone Kern-Jespersen og Cecilie Knudsø Kruse (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Denne sag drejer sig også for landsretten om, hvorvidt Helsingør Kommune har handlet ansvarspådragende i forbindelse med behandlingen af A's sag om tilkendelse af førtidspension i december 2012, og om kommunen som følge heraf er erstatningspligtig for hendes tab opgjort som forskellen mellem de ydelser, hun modtog i tiden fra den 1. januar 2013 til hun blev tilkendt førtidspension den 1. maj 2016, og den førtidspension, hun ville have oppebåret, hvis hun var blevet tilkendt førtidspension pr. 1. januar 2013. Det er i anden række spørgsmålet, om hun som følge af kommunens sagsbehandling er berettiget til godtgørelse for tort i medfør af [erstatningsansvarslovens § 26](#) eller dennes analogi.

Påstande

Appellanten, A, har gentaget sin påstand for byretten om, at indstævnte skal betale 24.870 kr. med procesrente fra 1. juni 2016, subsidiært et mindre beløb efter rettens skøn.

A har i forbindelse med sin påstand anført, at i det omfang hendes tab måtte være større end påstandsbeløbet, begrænser hun sit krav til den nedlagte påstand.

Indstævnte, Helsingør Kommune, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Af arbejdsevnevurderingsjournal vedrørende A, der dengang hed ..., udarbejdet på baggrund af hendes forhold i perioden fra den 13. november 2006 til den 18. december 2012 fremgår af afsnittet "Oplysninger fra arbejdsmarkedsportalen + journal", at hun i perioden fra maj til december 2007 var ansat i daginstitutionen C, og at hun blev sygemeldt fra den 31. august 2007.

Det fremgår endvidere af denne journal, at A deltog i kursus "på vej mod nyt job" ved Integro fra den 14. juli til den 17. oktober 2008, og hun deltog i et forløb hos JobRehab fra den 1. april til den 24. september 2009. Hun var i arbejdsprøvning hos D, B fra den 7. marts til den 24. juni 2011.

I journalrapport af 28. august 2012 om A har sagsbehandler S anført følgende:

"A møder som aftalt og vi gennemgår lægekonsulentens seneste vurdering. Ut har efter vurderingen indhentet status fra egen læge som d.d. er lagt til ny vurdering hos lægekonsulenten.

Det vurderes at A tilhører personkredsen i LAB § 2,3 match 3 pga. den helbredsmæssige situation. Det skønnes ikke realistisk at A står til rådighed for det ordinære arbejdsmarked, ej heller for beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

A har fået udleveret en funktionsevne skema til udfyldelse som afleveres snarest muligt mhp. udfyldelse af arbejdsevnevurderingsjournal."

Af samme arbejdsevnevurderingsjournal fremgår af afsnittet "Sagsbehandlers konklusion" af 5. november 2012 udarbejdet af S bl.a.:

"En redegørelse for, at arbejdsevnen ikke kan forbedres:

Egen læge vurderer følgende:

...

Vedr rygsmærter er der allerede i 1992 påvist slidgigt i lænderyggen og dette kan jo ikke behandles, men disse kroniske smerter gør at tungt fysisk arbejde bør undgås.

Vedr smerter fra højre skulder skyldes dette en ulykke i 2007 med et lille ledskred som er vurderet på privathospital og som ikke kan behandles yderligere men som giver smerter ved tungt fysisk arbejder som derfor bør undgås.

Disse 2 tilstande er dog ubetydelige i forhold til hendes arbejdsevne som primært begrænses af hendes psykiske og mentale ressourcer som anført talrige gange tidligere.

...

Psykiater P vurderer følgende:

Det er nok korrekt, at undersøgte fortsat har en klar arbejdsidentitet, men hendes psykiske skrøbelighed gør, at hun ikke længere er i stand til at yde noget, så vidt jeg kan se. Det er ikke gået specielt godt med arbejdsprøvninger.

Under min samtale d.d. finder jeg en kvinde, som er udtalt perfektionistisk og som har store problemer med aggressionsforvaltning. Hun har en særdeles lav stresstærskel. Hun har også udviklet forskellige former for angst, bl.a. social fobi og generaliseret angst. ...

Det bør bemærkes, at undersøgte føler sig så utryk ved omgivelserne, at hun har et baseballbat i sit skab.

Diagnoser:

Personlighedsforstyrrelse præget af særdeles lav stresstærskel. Udtalte perfektionistiske træk, dog ikke egentlige tvangstanker og ikke tvangshandlinger.

Dertil de somatiske problematikker, som er en kronisk smerteproblematik som følge af smerterne i højre skulder og i lænden.

Funktionstilstanden er nedsat til det ubetydelige og varigt nedsat. Alle behandlingsmuligheder er udtømte.

Undersøgte pointerer, at hun ikke selv har bedt om førtidspension, fleksjob eller andet. Hun har ikke bedt om noget. Det er vigtigt for hende at få dette noteret.

...

Den faglige forklaring på, hvorfor pågældendes arbejdsevne anses for varigt nedsat:

...

Hvis A skal tilbage til arbejdsmarkedet, er det observeret, at følgende skånehensyn skal tages:

Hun skal have mulighed for at gå af sides, for at lade op, hvis hun føler sig stresset, ellers mister hun overblikket. Hun skal "kun" arbejde med en opgave af gangen, ellers får hun angst, og mister koncentrationen.

Ved samarbejde, skal det være med en der ikke taler meget, ellers mister hun koncentrationen. Hun skal ikke være blandt mange mennesker eller støj/uro, da hun kan få angst og miste overblikket. A har svært ved at bruge højre hånd, da hun hurtigt får smertetiltag i skulder og ned i arm. A skal være opmærksom på, at hun ikke arbejder for meget, da hun ikke tager de nødvendige hensyn til sig selv fysisk og psykisk.

...

Hvis pågældende tidligere har haft en sag for pensionsrådet, skal det tydeligt fremgå: hvornår sagen har været på møde, hvorfor der blev givet afslag, om sagen har været anket og hvad nævnets afgørelse var:

...

På baggrund af udtalelser fra hhv. egen læge, psykiater og arbejdsprøvningen, som viser at A med god vilje og øgning af smertestillende medicin har kunnet arbejde 6-9 timer pr. uge vurderes det at arbejdsevnen er nedsat til det ubetydelige i et hvert erhverv.

Sagsbehandler indstiller til pensionsindstillingsrådet, at der indstilles til socialforvaltningen, at der rejses sag om pension jf. Pensionslovens § 18. Såfremt socialforvaltningen beslutter at rejse sag om pension jf. § 18, indstilles der til at der bevilliges pension jf. Pensionslovens § 20 stk. 1."

Det fremgår af mail af 5. november 2012 fra S til A sendt til mailadressen [A]@gmail.com bl.a.:

"Jeg har d.d. forgæves forsøgt at ringe til dig - ville lige spørge om du kan huske at du lovede mig at finde udtalelser fra tidligere arbejdsgivere frem til mig.

Jeg håber at du har det ok - jeg indkalder dig til jobsamtale i løbet af 14 dage"

Det fremgår af stamoplysningerne i journalen vedrørende A, at hendes mailadresse er [A]@gmail.com. Under rubrikken borgerens kommentar fremgår under datoen den 11. december 2012, at A ikke har en mailadresse længere.

Sagsbehandler S har i journalrapport af 19. november 2012 anført bl.a.:

"Jobsamtale

A møder som aftalt og har bisidder B med.

...

Det vurderes at A tilhører personkredsen i LAB § 2,3 match pga. den helbredsmæssige situation. Det skønnes ikke realistisk at A står til rådighed for det ordinære arbejdsmarked, ej heller for beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

Arbejdsevnevurderingsjournal færdiggøres mhp. indstilling til FØP."

Det er af parterne oplyst, at der blev afholdt møde i Pensionsindstillingsrådet den 17. december 2012.

Ved brev af 20. marts 2013 rettede A henvendelse til borgmesteren i Helsingør Kommune. Af brevet fremgår bl.a.:

"Undertegnede vil hermed klage over dårlig sagsbehandling - ord og handling følges ikke ad, og en lovet tilbagemelding 17.12.12 på pensions sag er først modtaget mundtligt på møde 04.03.13, hvor den sag der skulle have været for pensionsindstillingsrådet 17/12-12 åbenbart ikke var prioriteret, idet jobkonsulent S angiveligt ved en samtale på gangen med en fagkonsulent rådes til ikke, at lægge sagen i pensionsindstillingsrådet, da den efter fagkonsulentens mening nok ikke ville gå igennem, og i øvrigt herskede der stor travlhed fordi mange sager skulle tages op inden ny lov om førtidspension skulle træde i kraft 01.01.13.

Under mødet 04.03.13, (hvor min bisidder socialrådgiver B/... deltog) undskyldte jobkonsulent S mange gange, at min sag ikke var kommet på møde inden den nye pensionslov trådte i kraft - og jobkonsulentens egen begrundelse var, at hun havde haft travlt, og at der i øvrigt var mange andre borgere i samme situation, og ikke mindst, så manglede fyringsskrivelsen fra 2007 fra C, og det virker som om, at det er pensionsgrundlaget? (Fyringspapiret har jeg angiveligt for flere år siden fået smidt ud, men har nu rekvireret dette fra Personaleafdelingen) Hvis man tillægger et fyrbrev for 5½ år siden så stor betydning, så undrer det mig, at det aldrig har været nævnt før i min efterhånden mangeårige kontakt til Helsingør kommune.

Min deadline for partshøring i.f.t. Arbejdsevnevurderingsjournalen og de øvrige akter i sagen var 06.12.12, som jeg fik overholdt.

...

Jeg ønsker min sag afsluttet, på baggrund af den konklusion og indstilling som S i Arbejdsevnevurderingsjournalen af 05.11.2012 vurderer."

Borgmesteren besvarede henvendelsen ved brev af 9. april 2013. Det fremgår heraf bl.a.:

"Du ser det unødvendigt, at du skal anskaffe dit fyrbrev, som er ca. 5½ år gammelt, og du undrer dig over, at det kan have en betydning for din sag. Centret oplyser mig om, at de informationer, som fremgår af dine afskedigelsesakter, har væsentlig betydning i forhold til dine fremtidige arbejdsmarkedsforhold. Centeret oplyser endvidere, at alle arbejdsmuligheder skal være udtømte, inden sagen bliver viderebehandlet efter reglerne om førtidspension. Disse papirer kan beskrive og belyse dine arbejdsevner inden for den branche, du har været ansat i."

A blev på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling af 6. maj 2013 visiteret til ressourceforløb, der blev forlænget efter rehabiliteringsteamets indstilling af 25. september 2015.

Ved brev af 13. september 2013 til Helsingør Kommune påklagede A, at hun ikke var blevet meddelt pension, og at der ikke var indledt en pensionssag i forlængelse af kommunens beslutning af 5. november 2012, således som det var blevet meddelt hende. Under henvisning til, at der ikke forelå en beslutning, der kunne påklages, afviste Helsingør Kommune klagen ved brev af 2. oktober 2013. Kommunen oplyste i brevet bl.a., at sagen ikke var blevet behandlet til endelig beslutning, idet det var blevet vurderet, at der var behov for at få belyst omstændighederne omkring A's arbejdsophør i C, og at kommunen trods flere rykkere, henholdsvis den 5. november og den 12. december 2012, først modtog disse oplysninger fra A den 18. marts 2013.

A anmodede ved brev af 17. januar 2014 kommunen om at revurdere afgørelsen eller sende den videre i klagesystemet. Sagen blev herefter videresendt til Ankestyrelsen, der ved brev af 26. februar 2014 afviste at behandle klagen. Ankestyrelsen begrundede dette med, at der ikke forelå en afgørelse om afslag på behandling af sagen. Ankestyrelsen henviste endvidere til, at kommunen er forpligtet til at oplyse sagen, og at det er kommunens vurdering, hvorvidt der foreligger tilstrækkelig dokumentation til at træffe afgørelse om at rejse sag om førtidspension. Ved henvendelse af 20. marts 2014 anmodede A Ankestyrelsen om at genoptage behandlingen af sagen, hvilket Ankestyrelsen afviste ved brev af 14. august 2014, hvor A blev henvist til at rette henvendelse til borgmesteren eller Folketingets Ombudsmand, såfremt hun ønskede at klage over den måde, hvorpå kommunen havde behandlet hendes sag.

A anlagde herefter den 23. december 2015 sag mod Helsingør Kommune med påstand om, at kommunen skulle anerkende, at hun har ret til førtidspension i perioden 1. januar 2013 til 1. maj 2016, subsidiært i et kortere tidsrum. Hun nedlagde endvidere påstand om betaling af 25.000 kr. med procesrente i et nærmere angivet tidsrum, subsidiært et mindre beløb og mest subsidiært at kommunen skulle anerkende, at beslutning om ikke at behandle hendes ansøgning om førtidspension den 17. december 2012 var ugyldig. Ved deldom afsagt den 10. februar 2017 afviste Retten i Helsingør de nedlagte påstande. A indbragte denne dom for Østre Landsret, der ved dom af 8. februar 2018 afviste A's påstand om at have ret til førtidspension og den mest subsidiære påstand om ugyldighed. For så vidt angår påstanden om betaling af 25.000 kr. tillod landsretten et nyt anbringende om erstatningsretlige synspunkter. Landsretten anførte herefter:

"... da en påstand om betaling af erstatning for tab som følge af mangelfuld sagsbehandling kan påkendes ved domstolene, hjemvises sagen allerede af denne grund til fortsat behandling af appellants betalingspåstand ved Retten i Helsingør."

A fik ved Helsingør Kommunes afgørelse af 28. april 2016 tilkendt førtidspension pr. 1. maj 2016.

Forklaringer

A og vidnet B har afgivet supplerende forklaring.

A har forklaret, at hun ikke husker, hvorfor hun blev sygemeldt fra sit arbejde i C i 2007. Hun husker ikke nøjagtigt, hvornår hun fik et ledeskred i skulderen. Hendes giggt forværredes hele tiden.

Hun har været i arbejdsprøvning tre gange. Hun forstod ikke, hvad hun skulle hos JobRehab. Der kom ikke en afklaring på, hvad hun kunne beskæftiges med fremover, og hun fik heller ikke en udtalelse derfra. Hun var for dårlig til at være på Integro, hvilket der var en læge eller psykiater, der sagde til hende. Da hun arbejdede i B, var hun helt udmattet efter en arbejdsdag, og hun måtte slæbe sig hjem. Hun tog Rivotril, og hun var nødt til at forøge mængden for at kunne gå på arbejde. Hun tog ligeledes smertestillende medicin. Hendes krop kunne ikke klare arbejdet, og hun måtte holde mange pauser på grund af smerter. Når hun fik opgaver, arbejdede hun, til de var løst. Det var arbejdspladsen, der sendte hende hjem, når de kunne konstatere, at hun ikke kunne holde til arbejdet. Hun blev nødt til at gå væk fra stedet, når hun fik angst. Det skete bl.a., når hun sad i kassen, eller når der var mange mennesker omkring hende. Så var hun nødt til at tage en pause og ryge en cigaret eller drikke et glas vand. ... der var ansat af kommunen som socialrådgiver, begyndte at tale om, at det tydede på, at hun skulle have førtidspension. Hun havde aldrig selv tænkt over, at det var en mulighed for hende.

S var i efteråret 2012 begyndt at forberede, at hendes sag om førtidspension kunne blive behandlet på et møde i Pensionsindstillingsrådet den 17. december 2012. Under møderne hos kommunen med S havde hun svært ved at udfylde dokumenter, og hun mener, at hun fik arbejdssevnevurderingsjournalen med hjem med henblik på at udfylde den, hvor der var ro. Hun var til møde hos kommunen en dag i november 2012 og den 5. og den 12. december 2012. Det kan godt passe, at hun var til møde hos kommunen den 11. december 2012. B var med til næsten alle møderne hos kommunen. De skulle nå at gøre sagen klar til mødet, og de havde derfor travlt. Der var deadline for at tilvejebringe oplysninger til sagen den 16. december 2012. Hun nåede at få løst alle de opgaver, hun fik af S i den forbindelse.

Hun er typen, der er meget struktureret, og hun kan godt lide at få tingene gjort med det samme. Hun forstår ikke, at S ikke oplyste, at fyresedlen skulle fremsendes, og at hun ikke fik en frist til at aflevere den. Hun fik først under et møde med S i marts 2013 besked om, at den skulle bruges. Hun ville kunne huske, hvis S havde bedt hende om at sende udtalelser fra tidligere arbejdsgivere. Hun er ikke som anført i kommunens brev af 2. oktober 2013 blevet rykket for udtalelser den 5. november og 12. december 2012.

Hun har ikke modtaget mailen af 5. november 2012. Hun har aldrig haft en gmail, og hun ved ikke, hvorfor en sådan mailadresse er anført på sagen. Hun har i mange år haft en mailadresse, der hedder ...@hotmail.com. Denne mailadresse benytter hun fortsat. Hun har også stadig samme telefonnummer, som hun havde på daværende tidspunkt. Hun har på intet tidspunkt været fritaget fra digital post.

Hun fortalte på et tidspunkt S at hun foretrak at modtage alle henvendelser på skrift og bad om, at al korrespondance skete ved fysisk brev. Hun husker ikke, hvornår hun bad S om det. Hun husker heller ikke, om det er anført noget sted i hendes sag.

Hun lærte B at kende via sit boligselskab. B er uddannet socialrådgiver. Når hun modtog breve fra kommunen, talte hun med B om dem, så hun var sikker på, at hun havde forstået dem korrekt. B hjalp hende ligeledes med at udfylde papirer og besvare breve.

B har forklaret, at hun begyndte at arbejde for ... den 3. april 2009. Da hun arbejdede i Helsingør Kommune, beskæftigede hun sig bl.a. med handicappede børn og siden med flygtninge. Hun har behandlet mange

pensionssager, da mange af flygtningene var berettiget til pension. Første gang, hun traf A, var i 2009, hvor hun havde et spørgsmål, der formentlig vedrørte overgangen til dagpenge, idet det drejede sig om BUPL.

Hun har set mange af akterne i A's sag, og hun var involveret i partshøringen. Efter hendes opfattelse er konklusionen vedrørende A's erhvervsevne i erklæringen udarbejdet af psykiater P uden tvivl til en førtidspension, og der er efter hendes opfattelse heller ikke grundlag for at tilsidesætte den vurdering. Tidligere havde kommunen tilknyttet en lægefaglig konsulent, som sagsbehandlerne kunne konsultere, hvis de var i tvivl om grundlaget, og om sagen skulle sendes videre til Pensionsindstillingsrådet. Det fremgår ikke af sagen, at S har gjort brug heraf, og det må jo betyde, at S ikke har været i tvivl om, at sagen var klar.

Efter hendes opfattelse virker det usagligt, hvis S på gangen skulle have talt med funktionslederen om A's sag. Sagen burde have været afklaret med funktionslederen længe før, at indstillingen til Pensionsindstillingsrådet var under udarbejdelse.

A har haft mange forskellige sagsbehandlere, og hun har mødt mange af dem i forbindelse med A's sag. I 2012 var A's sagsbehandler S. De var til adskillige møder med hende. Det var omkring fem til syv møder. De var til møde nogle gange i november, og hun har noteret, at der var et møde den 11. december 2012. Dette møde var efter, at partshøringsfristen var udløbet.

S oplyste under mødet, at A's sag ville blive behandlet på mødet den 17. december 2012 i Pensionsindstillingsrådet. Sagen må derfor have været klar på dette tidspunkt, og der var ingen tvivlsspørgsmål i den sammenhæng. Hun kender ikke til mødekadencen, og om der blev afholdt møde i Pensionsindstillingsrådet hver uge. Hun mener ikke, at der kan være anden grund til, at sagen ikke kom med og blev behandlet på mødet, end at man ikke nåede det. Hun husker, at S på mødet i marts 2013 undskyldte over for A og henviste til, at der var mange sager. Hun havde også peget på en bunke sager på stålskabet og oplyst, at de heller ikke var blevet behandlet.

I sådanne tilfælde ville hendes egen reaktion som socialrådgiver være straks at meddele borgeren, at sagen alligevel ikke ville komme med på mødet. Dels mener hun, at det følger af god forvaltningsskik, og desuden kunne A selv have nået at søge om pension inden årsskiftet for derved at være omfattet af de "gamle" regler, hvis man havde vejledt herom, og hvis man havde oplyst, at sagen ikke ville blive behandlet. Det kan være sværere at opnå pension, når man søger selv, men det er let at bede om, at kommunen indleder en sag. A ville ikke have mistet noget ved at søge om pension, og i tilfælde af afslag ville det efterfølgende forløb have været tilsvarende.

Hun havde ikke selv korrespondance med A over mail, men hun husker, at A havde en mailadresse, der begyndte med " ... ", fordi A's datter hedder .... A ville gerne have tingene på skrift, og hun brød sig ikke om, når hun blev ringet op. Hun havde svært ved at huske, hvad der blev sagt under telefonsamtaler. Det medførte en reaktion hos A at blive ringet op, og hun fik derfor breve på gammeldags manér. Hun mener, at A gav tilladelse til, at kommunen kunne henvende sig til hende frem for til A.

Hun var også inde over A's klage til borgmesteren. Hun kontrollerede bl.a. datoer og læste brevet igennem. Hun havde ikke under møderne med S forud for mødet i marts 2013 hørt om, at fyringsskrivelsen fra C skulle indhentes. Det ville være oplagt at nævne på det lange møde den 19. november 2012, hvis der manglede noget i sagen. A kan godt miste ting, og hvis dokumentet ikke var at finde hos A, kunne det have været indhentet hos forvaltningen af kommunen selv. A havde givet samtykke til, at kommunen kunne indhente oplysninger til sagen.

Hun har i øvrigt svært ved at se relevansen af dette dokument. A havde været i et langt forløb hos kommunen, og der var tilstrækkeligt med informationer om hendes forhold til at vurdere hendes sag. A blev efterfølgende dårligere. Hun bevarede en positiv indstilling og kom under ressourceforløbet med bud på forskellige muligheder for arbejdsprøvning.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

A har supplerende anført, at opsigelsesskrivelsen fra 2007 ikke giver grundlag for at betvivle den diagnose, som hun fik i 2012. Opsigelsesskrivelsen er heller ikke indgået i den vurdering, der førte til tilkendelse af førtidspension i 2016. Hun har i øvrigt ikke modtaget en mail om denne skrivelse, og det beror på kommunen, at man har anvendt en ikke eksisterende mailadresse.

Helsingør Kommune har heroverfor anført, at kommunen havde en formodning om, at opsigelsesskrivelsen fra A's tidligere arbejdsplads kunne indeholde oplysninger om hendes funktionsniveau og arbejdsevne. Det har i øvrigt formodningen for sig, at A har modtaget den mail, der er sendt til den mailadresse, der fremgår af arbejdsevnevurderingsjournalen.

Helsingør Kommune har for landsretten anerkendt, at det burde have været noteret og journaliseret på A's sag, at spørgsmålet om førtidspension ikke blev behandlet på mødet i Pensionsindstillingsrådet den 17. december 2012.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af arbejdsevnevurderingsjournalen, at sagsbehandleren S den 5. november 2012 ville indstille til Pensionsindstillingsrådet, at det til Socialforvaltningen blev indstillet, at der blev rejst en sag om pension vedrørende A i medfør af den dagældende pensionslovs § 18, og at det, såfremt Socialforvaltningen besluttede at rejse en pensionssag, blev indstillet, at A blev bevilliget pension i medfør af den dagældende pensionslovs § 20, stk. 1.

Landsretten lægger efter forklaringerne fra A og B til grund, at S under et møde i december 2012 oplyste, at indstillingen om tilkendelse af førtidspension ville blive behandlet på Pensionsindstillingsrådets møde den 17. december 2012.

Sagen blev imidlertid ikke behandlet på mødet i Pensionsindstillingsrådet den 17. december 2012.

Helsingør Kommune har anført, at dette skyldes, at det var blevet vurderet, at der var behov for at få belyst omstændighederne omkring A's ophør fra ansættelsen ved hendes seneste ansættelsessted nærmere, og at kommunen derfor anmodede om at modtage udtalelser fra tidligere arbejdsgivere.

Landsretten tiltræder, at det på baggrund af oplysningerne i mail af 5. november 2012 fra S til A må lægges til grund, at S tidligere havde anmodet A om udtalelser fra tidligere arbejdsgivere. Det må endvidere på baggrund af borgmesterens svar af 9. april 2013 og kommunens oplysninger i brevet af 2. oktober 2013, lægges til grund, at A senere blev rykket for fremsendelse af udtalelser fra tidligere arbejdsgivere til kommunen. Landsretten bemærker i den forbindelse, at det forhold, at A ifølge arbejdsevnevurderingsjournalen den 11. december 2012 oplyste, at hun ikke længere havde en mailadresse ikke kan føre til et andet resultat.

Uanset at anmodningen om yderligere oplysninger om A's tidligere ansættelse kunne være fremsat på et langt tidligere tidspunkt, er der ikke grundlag for at anse oplysningerne for ikke at have betydning for sagens afgørelse.

Helsingør Kommune har for landsretten anerkendt, at det forhold, at sagen ikke blev behandlet på mødet den 17. december 2012, burde have været noteret og journaliseret på A's sag.

Ved vurderingen af betydningen heraf, indgår det, at kommunen har et ansvar for og en forpligtelse til at påse, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes en korrekt afgørelse, ligesom der påhvilede A en forpligtelse til bl.a. at tilvejebringe relevante oplysninger til sagen.

Helsingør Kommune modtog efter det oplyste en udtalelse fra A's tidligere arbejdsgiver den 18. marts 2013, og kommunen iværksatte i overensstemmelse med de regler, der var trådt i kraft den 1. januar 2013, et ressourceløb

med henblik på vurdering af, om A opfyldte betingelserne for at opnå førtidspension, og hun blev tilkendt førtidspension pr. 1. maj 2016.

Landsretten tiltræder herefter og efter en samlet vurdering af sagsforløbet, at A ikke har bevist, at Helsingør Kommune har handlet ansvarspådragende, ligesom det ikke er bevist, at hun forud for tilkendelsen af førtidspension opfyldte betingelserne for tilkendelse heraf.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten endvidere, at A ikke har krav på tortgodtgørelse.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal A i sagsomkostninger for landsretten betale 20.000 kr. til Helsingør Kommune til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

Thi kendes for ret

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A inden 14 dage betale 20.000 kr. til Helsingør Kommune. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.